

HOTĂRÎRE **În numele Legii**

12 decembrie 2025

Judecătoria ***** (sediul Ciocana)

În componența completului:

Președintele ședinței

Judecător: Veniamin Chihai

Grefier: Natalia Zaborot

examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, contestația lui Laguta Maia a. n. *****, IDNP *****, dom. *****, str. *****, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. ***** și deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din *****,

A CONSTATAT:

La data de 08.08.2025, Laguta Maia a înregistrat în cancelaria Inspectoratului de Poliție Buiucani *****, o contestație cu nr. 2944, împotriva procesului – verbal cu privire la contravenție nr. ***** și deciziei agentului constator al Inspectoratului de Poliție Buiucani *****, Ștefan Gobjila din *****, privind aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod Contravențional RM.

Conform scrisorii IP Buiucani ***** nr. 34/20/5-13407 din 12.08.2025, contestația nominalizată, a fost expediată Judecătoriei *****, pentru examinare.

În motivarea contestației, Maia Laguta indică faptul că, la data de *****, agentul constator al Inspectoratului de Poliție Buiucani a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție *****, prin care i s-a imputat săvârșirea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional, constând în împiedicarea, sub orice formă, a activității legitime a funcționarului public, iar prin decizia emisă i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 60 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei.

Se menționează că procesul-verbal contestat a fost primit prin poștă, cu aviz recomandat, la data de 01.08.2025.

Contestatoarea arată că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, întrucât acestea au fost întocmite în lipsa faptei contravenționale imputate, precum și cu încălcarea procedurii legale de constatare și sancționare.

La fel, se arată că la data de *****, pe adresa *****, str. Suceava nr. 110, contestatoarea nu a săvârșit nici o faptă care să cadă sub incidența art. 349 alin. (1) Cod contravențional. Se invocă faptul că nu există și nu au fost administrate probe certe, concludente și utile ale

vinovăției sale, acuzațiile formulate neavând la bază niciun suport probatoriu, fiind astfel încălcat principiul prezumției de nevinovăție.

Contestatoarea susține că actul de constatare a vinovăției și de aplicare a sancțiunii contravenționale a fost întocmit cu încălcarea vădită a dreptului la apărare și, implicit, a dreptului la un proces echitabil. Se arată că agentul constatatator a procedat la întocmirea procesului-verbal și la emiterea deciziei de sancționare fără a iniția un proces contravențional efectiv. Deși la fața locului i-ar fi fost aduse verbal acuzații privind încălcarea ordinii publice, în conținutul procesului-verbal acțiunile sale au fost calificate drept împiedicare a activității legitime a funcționarului public.

Se indică faptul că agentul constatatator nu a desfășurat o activitate de colectare și administrare a probelor în spiritul legii și nu a asigurat o anchetă efectivă, bazându-se pe presupuneri și aprecieri personale, care nu corespund realității obiective.

Contestatoarea mai arată că procesul-verbal este lovit de nulitate, întrucât nu conține toate datele obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional. În acest sens, se invocă lipsa semnăturii agentului constatatator și a martorului-asistent, lipsa indicării clare a calității agentului constatatator, precum și neclaritatea privind dreptul acestuia de a întocmi procesul-verbal. Se menționează că, la cererea contestatoarei de a se prezenta martorul-asistent, agentul constatatator a refuzat.

De asemenea, se arată că în rubrica destinată descrierii faptei contravenționale nu este descrisă clar fapta imputată, lipsind indicarea concretă a acțiunilor prin care s-ar fi împiedicat activitatea funcționarului public, tipul activității, precum și persoana în privința căreia s-ar fi realizat această pretinsă împiedicare.

Mai susține Maia Laguta că fapta contravențională nu este descrisă cert și detaliat, ci într-o formă generală, iar data și ora săvârșirii pretinsei fapte nu sunt indicate corect. Se arată că, potrivit procesului-verbal, data și ora săvârșirii contravenției coincid cu data și ora întocmirii procesului-verbal (*****, ora 13:06), ceea ce face imposibil de imaginat săvârșirea contravenției exact în momentul întocmirii actului de constatare și al aplicării sancțiunii.

Se invocă, totodată, că aceste circumstanțe confirmă caracterul premeditat și ostil al atitudinii agentului constatatator față de contestatoare.

În drept, contestatoarea invocă dispozițiile art. 5 alin. (1), art. 7, art. 375 alin. (3), art. 395 alin. (2), art. 448 alin. (1), art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, art. 20 și art. 53 din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, arătând că nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții decât în conformitate cu legea și că concluziile despre vinovăție nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

În final, contestatoarea solicită primirea contestației spre examinare, examinarea acesteia în ședință publică, admiterea contestației, constatarea caracterului ilegal al acțiunilor agentului constatatator IP Buiucani Ștefan Gobjila, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție ***** din ***** și a deciziei de sancționare, constatarea nevinovăției sale și încetarea procesului contravențional, cu declararea nulității actelor contestate și repunerea în drepturile lezate.

Contestatară Maia Laguta fiind citată legal despre data, locul și ora examinării cauzei, prin intermediul poștei, fapt confirmat prin extrasul de email (f.d.27) nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Totodată *agentul constatator Ștefan Gobjila* la fel în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind legal citat, prin intermediul poștei electronice la adresa ips_buiucani@igp.gov.md și nici a adresat careva cereri cu privire la amânarea sau examinarea cauzei lipsă.

Faptul citării părților se atestă și prin informația plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei *****: <https://jc.instante.justice.md/ro/agenda-sedintelor>, iar reieșind din faptul că părțile în ședința de judecată nu s-au prezentat și că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod Contravențional RM, privind citarea participanților la proces, instanța a considerat neprezența acestora nemotivată/motivată, și conform art. 455 alin. (2), (3) Cod Contravențional RM, a dispus examinarea cauzei în lipsa ultimilor. Or, citarea se face prin invitație scrisă, care se înmânează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poștă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poștă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citația a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească.

Cercetând materialele dosarului contravențional, verificând argumentele invocate în contestație în raport cu probele prezentate, instanța de judecată consideră contestația întemeiată, urmând a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravențional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8).

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod Contravențional RM, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod Contravențional RM, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod Contravențional RM, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau

inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional RM, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat dacă nu există faptul contravenției.

Studiind materialele dosarului, instanța de judecată a constatat cu certitudine următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. ***** din *****, încheiat la ora 13:06 de către agentul constator Ștefan Gobjila din cadrul IP Buiucani *****, cu sediul în *****, str. *****, Laguta Maia a fost sancționat contravențional în temeiul art. 349 alin. (1) Cod Contravențional RM, pentru pretinsa comitere a contravenției de „împiedicare a activității legitime a funcționarului public sau a persoanei cu funcție de răspundere din cadrul organelor de ocrotire a ordinii de drept ori a organelor de control, în exercitarea funcției” – constând în manifestarea unui comportament agresiv și împiedica activitatea poliției.

În consecință, prin decizia agentului constator din *****, inserată în pct. 16 al aceluiași proces-verbal, a fost sancționată cu amendă în mărime de 60 de unități convenționale, echivalentul a 3000 lei.

Instanța reține că, contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constator a fost depusă de către Laguta Maia la data de 08.08.2025, cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod Contravențional RM, având în vedere faptul că, după întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție și emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale agentul constator a expediat copia acestora lui Laguta Maia numai la data de 31.07.2025.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește nefondate concluziile agentului constator Ștefan Gobjila aferent vinovăției lui Laguta Maia în încălcarea prevederilor art. 349 alin. (1) Cod Contravențional RM, de vreme ce agentul constator nu a acumulat probe suficiente și verosimile într-u susținerea actului de constatare și de tragere a persoanei la răspundere contravențională.

Instanța constată că singurele materiale pe care se întemeiază acuzația contravențională sunt procesul-verbal cu privire la contravenție și raportul agentului constator, nefiind administrate alte probe care să confirme, în mod obiectiv și concludent, existența faptei contravenționale și vinovăția contestatoarei.

Analizând conținutul procesului-verbal, instanța reține că descrierea faptei este una generală, vagă și stereotipă, fiind indicat doar faptul că persoana „manifestă comportament agresiv și împiedică activitatea echipajului de poliție”, fără a fi descrise acțiuni concrete, precise și individualizate care să permită stabilirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional.

Nu este indicat în ce constau exact acțiunile de împiedicare, care activitate legitimă a funcționarului public a fost împiedicată, în ce mod, pe ce durată și care a fost legătura cauzală dintre pretinsa conduită a contestatoarei și imposibilitatea desfășurării activității poliției. O

asemenea descriere formală nu permite instanței verificarea existenței laturii obiective a contravenției.

Totodată, instanța constată că data și ora pretinsei fapte coincid cu data și ora întocmirii procesului-verbal, respectiv *****, ora 13:06, ceea ce pune sub semnul întrebării realitatea săvârșirii unei contravenții distincte anterior momentului constatării și sancționării acesteia. Or, procesul-verbal nu poate suplini lipsa unei constatări de fapt anterioare și autonome a faptei.

În ceea ce privește raportul agentului constatator anexat la materialele cauzei, instanța reține că acesta nu reprezintă o probă distinctă și independentă, ci reflectă exclusiv percepția subiectivă a aceluiași agent care a întocmit procesul-verbal și a aplicat sancțiunea. Raportul nu este susținut de alte mijloace de probă obiective, precum înregistrări video, declarații ale unor martori independenți, mijloace tehnice ori alte date verificabile.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 349 alin. (1) Cod Contravențional. Fapta imputată nu are caracterul unei obstrucții intenționate, nu există dovada unei împiedicări efective a exercitării funcției de către agentul constatator, iar comportamentul contestatarului nu a depășit limitele rezonabile ale colaborării cu autoritățile.

Această concluzie este susținută și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în mod constant că sancționarea unei persoane pentru neconformări formale, în absența unui prejudiciu real ori a unei intenții ilicite, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a principiului proporționalității (*a se vedea cauza Karelin c. Rusiei, cererea nr. 926/08, hotărârea din 20 septembrie 2016, § 63*).

Față de toate cele expuse, instanța constată că procesul-verbal a fost întocmit cu o interpretare excesiv formalistă a normei legale, cu nesocotirea valorii juridice a documentelor electronice prezentate, motiv pentru care sancțiunea aplicată este nelegală și netemeinică.

În acest context, instanța relevă că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, *in dubio pro reo* este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În consecință, cercetând materialele dosarului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine faptul că, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care să confirme vinovăția lui Laguta Maia de comiterea contravenției imputate, procesul-verbal fiind bazat în exclusivitate pe afirmațiile agentului constatator. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei, iar în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte

acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Conform art. 7 Cod contravențional RM persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, iar vinovăția la rândul său este unul din elementele constitutiv a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constator.

În această ordine de idei, în baza art. 458 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional RM, instanța atestă că agentul constator, contrar prevederilor art. art. 381, 440, 443 Cod Contravențional RM, nu a asigurat o bună desfășurare a activității de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, încălcând atât principiile legalității, egalității, contradictorialității cât și aprecierii din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității fiecărei probe.

Contrar cerințelor art. 381 Cod Contravențional RM, agentul constator nu a acumulat și nu a prezentat careva probe în susținerea procesului-verbal întocmit, circumstanță ce vine în contradicție și cu practica CEDO. Or, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, din care considerente în temeiul prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional RM, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat dacă nu există faptul contravenției.

Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007*), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Totodată în cauza *Capeau c. Belgiei* (hotărârea din 13 ianuarie 2005) Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

În concluzie, ținând cont de prevederile art. 375 Cod Contravențional RM, care prescriu că, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile

prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, instanța constată că, vinovăția lui Laguta Maia de comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod Contravențional RM nu și-a găsit confirmarea.

Concomitent, instanța de judecată a stabilit că, decizia agentului constatatator din ***** a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de art. 443 alin. (9), 447¹ Cod Contravențional RM.

Astfel, în conformitate cu prevederilor art. 447¹ alin. (1) Cod contravențional RM, examinarea cauzelor contravenționale de către autoritățile prevăzute la art. 393 alin. (1) lit. b)–d), se efectuează cu respectarea prevederilor capitolelor I–VI din cartea a doua.

Art. 393 alin. (1) lit. d) Cod Contravențional RM stipulează că, sînt competente să soluționeze cauzele contravenționale agentul constatatator (organele de specialitate specificate la art. 400–423¹⁰).

Reieșind din prevederile legale ale art. 400 alin. (1), (2) Cod Contravențional RM, sunt în drept *să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției și sunt împuterniciți cu asemenea atribuții conform fișei postului*. Nomenclatorul funcțiilor și al competențelor de examinare a cauzelor contravenționale și de aplicare a sancțiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

Conform art. 447¹ alin. (2), (3) Cod Contravențional RM *după examinarea cauzei contravenționale*, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza) *emite decizia asupra cauzei*. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenționale se adoptă sub formă de hotărîre. Decizia trebuie să conțină: 1) data (ziua, luna, anul) emiterii deciziei; 2) denumirea autorității (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; 3) numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; 4) expunerea circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei; 5) norma contravențională care încadrează fapta persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional; 6) soluția asupra cauzei, care poate fi: a) încetarea procesului contravențional; b) stabilirea vinovăției persoanei privind săvîrșirea contravenției imputate și, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale; 7) soluția referitoare la obiectele și la documentele ridicate (corpurile delict); 8) în cazul sancționării, mențiunea privind informarea contravenientului despre dreptul de a plăti jumătate din quantumul amenzii, dacă plata este efectuată în cel mult 72 de ore de la stabilirea amenzii; 9) mențiunea privind dreptul de contestare a deciziei, în conformitate cu prevederile art. 448.

Reieșind din prevederile legale nominalizate instanța de judecată reține că, decizia agentului constatatator Ștefan Gobjila nu conține cerințele stipulate în art. 447¹ alin. (3) Cod Contravențional RM.

Astfel, fiind analizat conținutul deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale aplicate lui Laguta Maia, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că agentul constatatator a indicat numai pedeapsa stabilită în formă de amendă 60 u.c. ceea ce este egal cu 3 000 lei.

Totodată instanța de judecată reține că, nu pot fi admise și indicate în decizia de sancționare, datele scrise în procesul verbal cu privire la contravenție deoarece actul întocmit este unul de învinuire, iar decizia de sancționare este un act emis de agentul constatatator de aplicare a pedepsei stabilite. Or, legiuitorul nu a invocat direct prin normă că, datele incluse în procesul verbal cu privire la contravenție urmează a fi luate în considerație la emiterea deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, fără a fi scrise în conținutul acesteia, însă direct prin norma art. 447¹ Cod Contravențional RM a indicat, ce urmează să conțină o decizie asupra cauzei.

Mai mult, raportând circumstanțele de fapt și drept constatate și deși art. 443 alin. (9) Cod Contravențional indică că, procesul verbal urmează să conțină și decizia de sancționare, instanța de judecată relevă că, decizia agentului constatatator se conține în conținutul procesului verbal cu privire la contravenție, însă nu este motivată prin prisma la art. 447¹ Cod Contravențional. Or, atât procesul verbal cu privire la contravenție cât și decizia de sancționare sunt acte diferite și separate, urmând să fie cu un conținut și motivare în formă separată.

Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Mai mult, raportând circumstanțele de fapt și drept constatate, instanța de judecată relevă că, Convenția Europeană a Drepturilor Omului impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță, a se vedea în acest sens *cauza (Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006)*.

Prin urmare, contestația formulată de Laguta Maia urmează a fi admisă, iar procesul-verbal seria ***** din ***** și decizia de sancționare vor fi anulate, pe motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale contravenției imputate.

În conformitate cu prevederile art. art. 440 alin. (1), 441 alin. (1) lit. a), 442 alin. (1), 448, 462 al Codului Contravențional RM, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația lui Laguta Maia, ca întemeiată.

Se anulează procesul - verbal cu privire la contravenție nr. ***** din ***** și decizia agentului constator al Inspectoratului de Poliție Buiucani *****, Ștefan Gobjila din *****, privind aplicarea în privința lui Laguta Maia a sancțiunii contravenționale prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod Contravențional RM, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Hotărîrea cu drept de atac, în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Ciocana).

Judecător

Veniamin Chihai